

عنوان مقاله:

تاویل شعری از دیوان حضرت حافظ و بررسی حکمت آن در معماری

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، محیط زیست و کشاورزی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

رابعه عبدالله زاده - دانشجوی مقطع ارشد در رشته مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی تهران شمال

احمد میرزا کوچک خوشنویس - استادیار عضو هیئت علمی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری

خلاصه مقاله:

طبیعت نمونه بارز از وجود هنر و حکمت در هستی می باشد که با دقت و ایجاد ارتباط صحیح میتوان از دلیل وجودیت آنها در جهان هستی پی برد. هر کدام از ن شانه ها در نهایت به شناخت خالق جهان هستی و احدیت او خواهید رسید. حکمت را در اشعار فارسی، شاعرانی همچو حافظ نیز می توان یافت. صاحبان این اندی شه ها در باطن به اهمیت علوم ظاهرواقف بوده اند. جاگاهی بلند "بحث علم" در جهان بینی حافظ روشن است. در بحث مورد پژوهش بدنبال این موضوع که آیا میتوان در اشعار حافظ حکمتی در باب معماری و فلسفه معماری گشایشی داشت و این اشعار بر چه مبنایی سروده شده است؟ رابطه بین اشعار و معماری و مخاطب چگونه بوده است که حافظ میخواست آن را اینگونه مطرح سازد. تاثیر اشعار حافظ در معماری گذشته و امروزه به چه صورت پدیدار بوده؟ حکمت در اشعار فارسی حافظ قابل بیان و ارزش در معماری می باشد که خواننده و معماری بتواند با درک عمق اشعار به استفاده از آن در کالبد محیط مورد بهره برداری قرار دهد. آنچه که در مصرع اول حافظ قابل دریافت میباشد، بحث جایگاه علم، فضای آموزشی، و نوع معماری کالبدی، که چه تاثیری در چشم مخاطب از لحاظ اندیشه گری و عمقی خواهد داشت. آیا فضای آموزشی تاثیری در عمق دریافت علم و رسیدن به دلیل هستی و چیستی و حکمت شعر با معماری می تواند رابطه ای داشته باشد و آن رابطه در دیدگاه کلی چه معنی؟

کلمات کلیدی:

شعر حافظ، شعر معماری، طاق و رواق، معماری حافظ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1170294>

